

Vi gør det for børnenes skyld

Af Jane Findahl, formand KL's Børne- og Kulturudvalg

Danmark har langt flere børn, der bor på skiftende institutioner end vores naboer i Sverige og Norge. I langt de fleste tilfælde er det ikke et godt børneliv. Selv om personalet er godt uddannet og fagligt dygtige, er det fortsat en arbejdsplads, hvor de voksne arbejder 37 timer i ugen og skal holde ferie.

Børn og unge er førhen i stort omfang blevet anbragt på døgninstitutioner frem for i plejefamilier, uden at vi har kendt konsekvenserne på længere sigt. Fx oplevede næsten halvdelen af børnene – 44 procent – et eller flere skift i løbet af deres anbringelse. Danmark anbringer halvdelen af børnene i institutioner, mens det kun er 20 procent norske børn og 30 procent svenske børn.

Et stort set enigt folketing vedtog Barnets Reform, der trådte i kraft pr. 1. januar i år. Barnets Reform indebærer bl.a. en anbefaling af, at flere børn anbringes i plejefamilier eller i netværksplejefamilier fx hos bedsteforældre. Børn har brug for nære stabile personer rundt om sig, at de kan fortsætte i samme skole eller børnehave og få en opvækst, der hvor de føler sig trygge eller har deres kammerater og fritidstilbud. Kommunerne har stort fokus på efter- og videreuddannelse og supervision, så alle plejefamilier sikres de nødvendige kompetencer og erfaringer til at tage sig af børnene.

Undersøgelser fra SFI viser, at små børn har brug for de samme nære og tætte relationer, som de kan få i en "almindelig familie", og at børn, som kommer i netværksplejefamilie, oplever mere kontinuitet i anbringelsen og har en bedre mental sundhed end børn i almindelige plejefamilier. Samtidig er det bedre for barnet at blive anbragt tidligt end at have et langt forløb bag sig med skift mellem ustabile forældre og forskellige institutioner. Men det udelukker jo ikke brug af døgntilbud eller opholdssteder for børn og unge fx i sager med decideret overgreb, misbrug, vold eller kriminalitet. Det vigtige er, at børnene får de rigtige tilbud.

I øjeblikket handler mange sager i medierne om, at kommunerne fjerner specialviden fra området ved at anvende flere plejefamilier. Men det er tid til at flytte fokus. Den udvikling, som børne- og ungeområdet er inde i, handler om, at kommunerne anvender forskningsresultater og specialviden på nye måder i nye former for forebyggende foranstaltninger og anbringelser. Specialviden hører ikke sammen med bestemte mursten. Kommunerne er meget fokuserede på, at der er den rigtige viden til stede, og at der opnås resultater for børnene. Vi skal derfor blive bedre til at arbejde på tværs og bruge viden der, hvor vi kan se resultaterne.

Jeg kan derfor kun opfordre alle aktører til at lægge stridsøkserne fra sig og i stedet finde sammen omkring et fælles bord, hvor det ikke handler om den ene eller den andens levebrød, men om de børn og unge, der har behov for en særlig indsats. Vi skal huske, at vi gør det for børnenes skyld.